

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., proti povinnému **Š. K.**, bývajúcemu v S., **o vymoženie 754,43 € s príslušenstvom**, vedenej Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 790/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. augusta 2012 sp. zn. 14 CoE 50/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Súdny exekútor požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe rozhodcovského rozsudku z 8. apríla 2011 sp. zn. I. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila R., so sídlom v B. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 10. januára 2012 č. k. 3 Er 790/2011-15 žiadosť súdneho exekútora JUDr. R. D. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, dospel k záveru, že tieto obsahujú podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Takouto podmienkou je rozhodcovská doložka, podľa ktorej sa

zmluvné strany dohodli, že v prípade nedosiahnutia dohody pri riešení akýchkoľvek sporov, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, povinný prijíma návrh banky na riešenie vzájomných sporov pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R. Povinný si túto doložku nevyjednal a nemal možnosť ju ovplyvniť vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Takto dojednaná rozhodcovská doložka spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorý sa podpisom takejto doložky vopred vzdal svojich práv. S poukazom na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na jej neplatnosť súd prvého stupňa zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove uznesením z 30. augusta 2012 sp. zn. 14 CoE 50/2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V odôvodnení, na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia dodal, že povinnému nebolo preukázateľne umožnené zvážiť voľbu medzi rozhodcovským a všeobecným súdom (čl. 11 obchodných podmienok, bod 11.2 všeobecných obchodných podmienok), rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve, preto je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a nevyvoláva právne účinky. Pri neplatnom uzavretí rozhodcovskej zmluvy nemohol preto rozhodcovský súd ani prejednať spor a pre neexistenciu exekučného titulu z rozhodcovského rozsudku bol exekučný súd povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (obdobne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 143/2011, 2 Cdo 245/2011, Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011). Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa aj o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky z geografických dôvodov s poukazom na judikatúru Súdneho dvora vo veci C-240/08-C-241/98. K námietke oprávnenej, že došlo k naplneniu § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách uviedol, že povinný nemal možnosť voľby či prijme predložený návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy a nebol poučený o dôsledkoch uzavretia preukázateľným spôsobom (rozhodnutie Súdneho dvora vec C-76/10).

Odvolačný súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne vrátane osvojenia si dôvodov jeho rozhodnutia v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), odňali oprávnenej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 221/2012, 2 ECdo 35/2013, 2 ECdo 87/2013, 2 ECdo 145/2013, 2 ECdo 15/2014, 2 ECdo 39/2014, 2 ECdo 49/2014, 2 ECdo 87/2014, 2 ECdo 124/2014, 2 ECdo 138/2014, 2 ECdo 176/2014, 2 ECdo 244/2014, 2 ECdo 246/2014, 1 ECdo 95/2014, 3 ECdo 194/2013, 4 ECdo 198/2013, 5 ECdo 122/2013, 5 ECdo 34/2014, 7 ECdo 318/2013, 7 ECdo 2/2014, 7 ECdo 63/2014, 7 ECdo 112/2014, 8 ECdo 127/2014, 8 ECdo 187/2014, 8 ECdo 211/2014, 8 ECdo 227/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petriková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová